

føjelsen fra det Mindretal, hvortil jeg hører. Vi har i Færdselslovens § 19 en Bestemmelse om, at de kommunale Raad kan give Tilladelse til Personruteautomobilkørsel og paalægge de paagældende Automobilers Ejere en vis Særafgift — selvfølgelig betaler Ruteautomobilerne Afgift som andre Automobiler efter Vægt, Hestekræfter o. s. v. og skal i Fremtiden betale efter Vægt og Benzinforsbrug. Den nævnte Bestemmelse om, at Amtsraadene kan paalægge en Særafgift, gaar ud ved dette Lovforslag. Det skulde jeg i og for sig ikke have haft noget imod; men jeg kan ikke se rettere end, at man i det Lovforslag, som ogsaa behandles her i Tinget, og som angaar Afgift af Motorkøretøjer m. m., har lettet Afgiften af Ruteautomobilerne ret afgørende i Forhold til Afgiften af andre tunge Vogne. Da nu den almindelige Opfattelse og Erfaring ude omkring er den, at der ikke er nogen Automobiltrafik paa vore Veje og Gader, der i den Grad virker ødelæggende og er stærkt slidende som denne, og da Hensigten med Afgiften af Motorkøretøjer jo er, at det Slid, som øves paa vore Veje, skal dækkes gennem denne Afgift, og Afgiften skulde komme ind i samme Forhold, som de enkelte Vogne slider paa Gader og Veje —, synes det mig unaturligt, at man har lettet Afgiften paa Ruteautomobiler i Forhold til Afgiften paa de andre tunge Vogne. Da jeg formodede, at det vilde være umuligt at faa dette ændret i Afgiftsloven, har jeg og de i Betænkningen nævnte 5 øvrige Udvalgsmedlemmer af vort Parti ønsket, at der i det foreliggende Lovforslag havde været en Bestemmelse om, at Amtsraadene under visse Vilkaar, som kan være begrænsede, skal være berettigede til at paalægge Ruteautomobiler en særlig Afgift. Det har vi imidlertid ikke kunnet faa Tilslutning til fra anden Side, og da det har været et almindeligt Ønske, at man skulde gøre et Forsøg paa at faa en enstemmig Indstilling ogsaa med Hensyn til dette Lovforslag, har jeg frafaldet dette Ønske. Ogsaa andre Mindretals Ønsker om Ændringer er frafaldet. Ændringsforslaget foreligger derfor enstemmigt tiltraadt af de 14 Udvalgsmedlemmer, og paa dette Flertals Vegne anbefaler jeg den ændrede Form, som jeg her i store Træk har omtalt.

Ministeren for offentlige Arbejder (Stensballe): Som jeg udtalte ved første Behandling, var det Lovforslag, jeg havde den Ære at forelægge, ganske enslydende

med det Forslag, der var fremsat af den Kommission, som havde haft hele dette Spørgsmaal til Behandling. Jeg var da ogsaa forberedt paa, at der maatte og vilde komme Ændringer deri, og de Ændringsforslag, der nu er stillet, og som har givet Anledning til, at Lovforslaget er helt omskrevet, hvortil Ministeriet for offentlige Arbejder har medvirket, kan jeg fuldt ud tiltræde. Jeg tror, at den foreslaaede Hovedændring, nemlig at de kommunale Raad selv kan afgøre, om de vil have Ruteautomobillinier eller ikke, hvis de vedtager det med $\frac{3}{4}$ Majoritet, i hvert Fald er af en saadan Art, at den svækker de enkeltes Indflydelse i Raadet saaledes, at den lokale Indflydelse ikke bliver saa stor som nu, og saaledes, at der kan blive taget noget mere Hensyn til det økonomiske ved Ruteautomobilliniers Oprettelse. Ogsaa det, at Nævnet eller Udvalget har en begrænset Arbejdstid paa 2 Aar, er jeg meget tilfreds med. Jeg tror endvidere, at Spørgsmaalene vil blive afgjort lettere og bedre i Ministeriet for offentlige Arbejder end ved, at man har et saadant Nævn siddende ud over den Tid, da disse Forhold netop skal bringes i Orden.

Om de Mindretalsudtalelser, der foreligger i Betænkningen, skal jeg ikke udtale mig nærmere. Jeg er af samme Opfattelse som det Mindretal, paa hvis Vegne den ærede Ordfører for Udvalget førte Ordet, og naar jeg er noget ængstelig ved, at der ikke er paalagt Ruteautomobilerne mere, hverken efter dette Forslag eller efter Afgiftsforslaget, er det navnlig ud fra den Betragtning, at der efter min Mening kan komme en Reaktion mod disse Automobiler, saaledes at Ruter, det i og for sig kunde være rimeligt og naturligt at gennemføre, let kan blive hindret i at blive gennemført til Skade for Samfærdselen og Trafikken i det hele.

Hermed takker jeg Udvalget for dets Arbejde med Lovforslaget, og jeg kan anbefale det stillede Ændringsforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslaget om en ny Affattelse af Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 52 Stemmer.

Lovforslagets Paragraffer, saaledes ændrede, og Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.